

РІВНЕНСЬКИЙ
ДЕРЖАВНИЙ
ГУМАНІТАРНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ

ФАКУЛЬТЕТ
ДОКУМЕНТАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ
МЕНЕДЖМЕНТУ
ТЕХНОЛОГІЙ ТА ФІЗИКИ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

МАТЕРІАЛИ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЇ

28 квітня 2022 року

УДК: 373.5.015.311:331

А 78

Затверджено і рекомендовано до друку рішенням вченої ради факультету документальних комунікацій, менеджменту, технологій та фізики РДГУ (протокол № 5 від 24 травня 2022 р.).

А Актуальні проблеми модернізації професійно-педагогічної підготовки освіти в контексті євроінтеграційних процесів: матеріали Всеукраїнської Інтернет-конференції (22-28.04.2022 р.) / упорядники: С.В. Лісова, Ю.В. Фещук, О.А. Герасименко, Н.В. Симонович. Рівне: РДГУ, 2022. 90 с.

До збірника матеріалів увійшли доповіді Всеукраїнської Інтернет-конференції з теми “Актуальні проблеми модернізації професійно-педагогічної підготовки освіти в контексті євроінтеграційних процесів”, яка була проведена 27-28 квітня 2022 року на кафедрі професійної освіти, трудового навчання та технологій РДГУ спільно з працівниками Сарненського педагогічного фахового коледжу РДГУ, ВКНЗ “Володимир-Волинський ПК ім. А.Ю. Кримського”, РМЦТУМ Рівненської міської ради, Комунального закладу “РОЦНТТУМ” Рівненської обласної ради.

Матеріали можуть бути корисними науковцям, практичним працівникам, вихователям, вчителям, викладачам та студентам закладів вищої, професійної, загальної середньої та позашкільної освіти.

Схвалено кафедрою професійної освіти, трудового навчання та технологій Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 4 від 24 травня 2022 р.).

За достовірність фактів, дат, назв і т. п. відповідають автори статей.

© РДГУ, СПК,
РМЦТУМ, 2022

Список використаних джерел:

1. Балыхин, Г. А. (2003). Управление развитием образования: организационно-экономический аспект. Москва: Экономика. 427 с.
2. Гончаренко, С. У. (1997). Український педагогічний словник / Гол. ред. Головка, С. Київ: Либідь. 374 с.
3. Лісова С.В., Дупак Н.В., Симонович Н.В. Освітньо-професійна програма «Професійна освіта (Сфера обслуговування (Готельно-ресторанна справа))» першого (бакалаврського) рівня вищої освіти за спеціальністю 015 «Професійна освіта (Сфера обслуговування)», спеціалізація 015.16 «Професійна освіта (Сфера обслуговування (Готельно-ресторанна справа))» URL: https://www.rshu.edu.ua/images/osvitni_programi/osv_prog_bak_015_prof_osv_so_grs_2020.pdf (дата звернення: 15.03.2022)
4. Симонович Н.В. Матеріалознавство: програма навчальної дисципліни спеціальності 015 «Професійна освіта (Сфера обслуговування (Готельно-ресторанна справа))» першого (бакалаврського) рівня вищої освіти. Рівне. 2021. 13 с.
5. Царенко О. М. Особливості лабораторного практикуму з «Сучасних конструкційних матеріалів та нанотехнологій». *Наукові записки: проблеми методики фіз.-математ. і технологічної освіти*. 2017. В. 5. С. 225-228.
6. Энциклопедия профессионального образования: в 3 т. / сост. Батышев, С. Я. Москва: АПО. 1999. Т.2. 390 с.

УДК: 378.14

*Наталія Володимирівна Поліщук,
докт. філос. наук, доцент кафедри
професійної освіти, трудового навчання та технологій
Рівненського державного гуманітарного університету,
(м. Рівне, Україна)*

*Алла Віталіївна Білковська,
здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти спеціальності
014.10 Середня освіта (Трудове навчання та технології)
Рівненського державного гуманітарного університету,
(м. Рівне, Україна)*

ОСОБИСТІСНО ОРІЄНТОВАНИЙ ПІДХІД У ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими та практичними завданнями. У ХХІ ст. зі всіма його глобальними соціальними, політичними, технічними, інформаційно-високотехнологічними та науковими змінами необхідні кардинальні зміни і в освіті, відповідно тенденцій розвитку та запитів суспільства. Проте модернізація

в освітній системі наштовхується на труднощі і часто не встигає за змінами в економіці, науці, техніці, технології, культурі, в соціальних відносинах і суспільній свідомості. В.П. Андрущенко вважає, що освіта має відповідати викликам епохи, сприяти відродженню національної культури, забезпечувати конкурентоспроможне входження України в європейський і світовий освітній і культурний простір [1, с. 75]. Особистісно-орієнтована парадигма навчання і виховання виступає своєрідним методологічним імперативом, що відповідає потребам розвитку і самореалізації духовного начала людини в новій соціокультурній ситуації. Водночас ідея розвитку особистості розглядається як пріоритетний напрям ідеології сучасної школи. Тому, завдання, що стоять перед закладами освіти, полягають в першу чергу в переході до особистісно орієнтованого підходу у навчально-виховному процесі. Такий підхід передбачає врахування потреб кожного здобувача освіти, де він виступає як активний суб'єкт освітньої діяльності [2].

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми і на які спирається автор, виділення невирішених частин загальної проблеми, котрим присвячується означена стаття. Результати аналізу сучасних підходів до визначення сутності особистісної орієнтації навчання дозволяють назвати провідними такі: *філософський* (В. Андрущенко, О. Бондаревська, Б. Гершунський, С. Гончаренко, І. Єрмаков, С. Клепко, М. Конох, В. Кремень, В. Лутай, Н. Ничкало, П. Саух, та ін.; *психологічний* (І. Бех, Є. Ільїн, А. Маслоу, В. Моляко, В. Рибалка, К. Роджерс, М. Савчин та ін.); *педагогічний* (С. Вітвицька, О. Дубасенюк, І. Зязюн, В. Ільченко, М. Левківський, Н. Ничкало, О. Пехота, Л. Пуховська, О. Савченко, Г. Сазоненко, В. Сухомлинський, О. Сухомлинська, І. Якиманська, С. Яценко та ін.). Особистісно-орієнтована парадигма навчання і виховання (С.І. Подмазін, І.Д. Бех, О.А. Дубасенюк, Л.Г. Кайдалова, В.А. Петрук, І.П. Підласий, М.Д. Прищак, О.М. Пехота, О.Я. Савченко, С.О. Сисоева, А.М. Фасоля, Ю.Д. Шаповал, С.Л. Яценко та ін.) відповідає потребам розвитку і самореалізації духовного начала людини в новій соціокультурній ситуації, в її основі – визначення індивідуальності, самобутності, самоцінності кожної людини, її розвитку як рівноправної соціально компетентної особистості; ґрунтується на загальнолюдських та особистісних цінностях, з урахуванням потреб самої людини, її мотивів, здібностей, особистих якостей, життєвих цінностей тощо [3].

Постановка завдання. Розкрити особливості особистісно орієнтованого підхід у процесі підготовки майбутнього фахівця.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Становлення нової системи освіти, зорієнтованої на входження у світовий освітній простір, супроводжується якісними змінами у педагогічній теорії та практиці. Відбувається оновлення освітньої парадигми, пропонуються нові підходи, відносини, поведінка, інший педагогічний менталітет. У його основі – визначення індивідуальності,

самобутності, самоцінності кожної людини, її розвитку не як колективного суб'єкта, а, передусім, як рівноправної соціально компетентної особистості, забезпечення умов для становлення якої є метою організації особистісно орієнтованого навчання [3].

Особистісно орієнтована освіта ґрунтується на загальнолюдських та особистісних цінностях, з урахуванням потреб самої людини, її мотивів, здібностей, особистих якостей, життєвих цінностей тощо. Метою технології особистісно орієнтованого навчання є гармонійне формування і всебічний розвиток особистості, повне розкриття її творчих сил, вироблення власного "Я", неповторної індивідуальності. Індивід має стати суб'єктом життєдіяльності, професійної діяльності, а не опанувати тільки певну сукупність загально наукових і професійних знань, умінь і навичок. В основу особистісно орієнтованого навчання покладено принципи гуманістичного спрямування у філософії, психології та педагогіці, розроблені Карлом Роджерсом: індивід перебуває в центрі світу, який постійно змінюється: для кожного значущим є власний світ сприйняття навколишньої дійсності, цей внутрішній світ не може бути до кінці пізнаним будь-ким ззовні; людина сприймає навколишню дійсність крізь призму власного відношення та розуміння; індивід прагне до самопізнання та самореалізації, йому властива внутрішня здатність самовдосконалюватись; взаєморозуміння, необхідне для розвитку індивіда, може досягатись тільки в результаті спілкування. Самовдосконалення, розвиток відбувається на основі взаємодії з навколишнім середовищем, з іншими людьми. Зовнішня оцінка є суттєвою і вагомую для процесу пізнання, що досягається у наслідок прямих чи прихованих контактів [4].

І. Підласий визначає основні ознаки особистісно орієнтованої технології [5]: пошанування демократичних свобод громадян, насамперед, права на вільний вибір освіти; тривалий досвід функціонування освіти в ринкових умовах, що призвело до її повної переорієнтації на задоволення потреб громадян; поширення ідеї гуманізації освіти, коли людина визначається вищою цінністю; забезпечення реальної можливості повного задоволення потреб кожної людини відповідно до її намірів, цілей, життєвої стратегії.

Особистісно орієнтована модель освіти (це коли здобувач освіти уже є унікальною та неповторною особистістю, а не стає під впливом неї), згідно досліджень О.М. Пехоти, А.З. Кіктенко, О.М. Любарської, С. Подмазіна, Ю.Д. Шаповала та ін. [6-9], включає: систему інноваційних підходів, що забезпечують становлення особистості як індивідуальності шляхом диференційованого підходу до навчання та наданні кожному права вибору власного шляху розвитку; цілісний освітній процес, що являє собою взаємозв'язок учіння, навчання і розвитку особистості; особливий вид освіти, що забезпечує оптимальні умови для розвитку в суб'єктів навчання здатності до самоосвіти, самовизначення, самостійності та самореалізації; основне завдання освітнього закладу полягає не в озброєнні здобувача освіти знаннями, уміннями та навичками, а в розвитку його індивідуальності, створенні найбільш

сприятливих умов для розвитку його здібностей; забезпечується синтезом знаннево-стандартизованого і особистісного компонентів змісту освіти; містить цільовий, змістовий, процесуально-діяльнісний та результативний компоненти. Метою особистісно орієнтованої освіти є: формування і розвиток у здобувача освіти особистісних цінностей; фасилітація, підтримка та захист особистості; забезпечення механізмів самореалізації, саморозвитку, саморефлексії, саморегуляції, самозахисту, самоосвіти та самовиховання, необхідних для становлення самобутнього особистісного Я-образу; створення оптимальних умов для розвитку і становлення особистості як суб'єкта діяльності і суспільних відносин.

До функцій особистісно орієнтованої освіти належать: розкриття індивідуальності кожної дитини; створення умов для розвитку особистості засобами формування критичності, самостійності, ініціативності, творчості, та їх вияву в мисленні і поведінці; створення умов для реалізації права здобувача освіти на самовизначення та самореалізацію у процесі пізнання через оволодіння власними способами навчальної роботи; людинотворча (гуманістична); культуротворча; соціалізуюча; формування культури життєдіяльності; сприяння розвитку здібностей особистості; виявлення, використання та «окультурення» суб'єктного досвіду [6-9].

Особистісно орієнтоване навчання, на думку С. Сисоевої, має враховувати суб'єктивний досвід, який є основою організації індивідуального і диференційованого навчання, тобто створює умови для реального врахування індивідуального темпу засвоєння матеріалу; впровадження особистісно орієнтованого навчання передбачає таку професійну підготовку педагога, яка включає фундаментальну підготовку з відповідного предмета, ґрунтовну психолого-педагогічну підготовку, спрямовану на формування умінь щодо особистісно орієнтованого навчального процесу, формування гуманістичного мислення, здатності до суб'єктної взаємодії у педагогічному процесі [10].

Особистісно орієнтоване навчання, як зазначає О.Я. Савченко [11], – це організація навчання на засадах всебічного врахування індивідуальних потреб і можливостей учня/студента, глибокої поваги до його особистості, ставлення до нього як до свідомого і відповідального суб'єкта навчально-виховної взаємодії з педагогом і ровесниками. Метою цього типу навчання є створення умов (змісту, методів, середовища) для індивідуальної самореалізації учня/студента, розвитку та саморозвитку його особистісних якостей.

С. Сисоева зазначає, що особистісно орієнтоване навчання повинно включати такі положення: найвищою цінністю в освітньому процесі є той, хто навчається з його потребами, інтересами, можливостями і здібностями до навчання, а відтак навчально-виховний процес має спрямовуватись на розвиток його інтелектуального, творчого і духовного потенціалу; пріоритетною метою особистісно орієнтованого навчання є: розвиток особистості, його неповторної індивідуальності, творчих можливостей, мислення, підвищення рівня загальної освіченості, яка виявляється у широті поглядів, формування здатності до

самостійної, активної діяльності щодо конструювання власної життєдіяльності, до свідомого професійного вибору, взаємодії із сучасним динамічним світом праці тощо [10].

Практична реалізація особистісно орієнтованого навчання можлива за умов створення такого розвивального середовища (зміст, організаційні форми, методи, засоби, суб'єкт-суб'єктний характер педагогічної взаємодії), в якому той, хто навчається, набуває статусу найвищої цінності навчального процесу і яке б сприяло розвитку інтелектуального, творчого і духовного потенціалу, його індивідуальності, емоційно-вольових якостей, творчих можливостей, мислення і загальної культури, формуванню здатності до самостійної, активної діяльності, професійного самовизначення, навичок взаємодії із сучасним динамічним ринком праці. Отже, особистісно орієнтоване навчання надає можливості кожному студенту, з урахуванням його здібностей, нахилів, інтересів, цілей та ціннісних орієнтацій, реалізувати себе в пізнавальній та навчальній діяльності; стимулює студента для самопізнання, самовиховання та самовдосконалення. У нього з'являється можливість пізнати себе зсередини і ззовні, порівняти себе з іншими студентами, оцінити свої вчинки та поведінку, навчитись сприймати себе та інших в цілому, а не за окремими рисами характеру [4].

Висновки з даного дослідження та перспективи подальших розвідок у даному напрямку. Проведений аналіз теоретичних основ сутності особистісно орієнтованого підходу у процесі підготовки майбутніх фахівців дозволив узагальнити такі висновки:

– особистісно орієнтований підхід – це послідовне та цілеспрямоване ставлення педагога до свого вихованця як до самосвідомої емоційної особистості, як до суб'єкта виховної взаємодії, як до унікального явища незалежно від його індивідуальних особливостей, інтересів і здібностей, яке сприяє інтелектуальному та духовному розвитку і саморозвитку, громадянському почуттю відповідальності, створює умови та можливості для розвитку творчих задатків;

– особистісно орієнтована модель освіти (здобувач освіти уже є унікальною та неповторною особистістю, а не стає під впливом неї, та ставиться до кожної людини як до самостійної цінності, а не як до засобу для досягнення своїх цілей) включає: формування і розвиток у здобувача освіти особистісних цінностей; систему інноваційних підходів, які сприяють становленню особистості як індивідуальності шляхом диференційованого підходу до навчання; взаємозв'язок учіння, навчання і розвитку особистості; розвиток здатностей до самоосвіти, самовизначення, самостійності, самореалізації, саморозвитку, саморефлексії, саморегуляції, самозахисту, творчих здібностей; синтез знаннево-стандартизованого і особистісного компонентів змісту освіти; містить цілемотиваційний, змістовий, діяльнісно-творчий, рефлексивно-результативний компоненти; створення оптимальних умов для розвитку і становлення особистості як суб'єкта діяльності і суспільних відносин засобами формування критичності, самостійності, ініціативності, творчості, культури

життєдіяльності;

– головні положення особистісно орієнтованого підходу: передбачає мету формування і розвитку у дитини особистісних цінностей, які спроможні виконувати функцію вищого критерію для орієнтації індивіда у світі й опори для особистісного самовизначення та спрямоване на усвідомлення вихованцем себе як особистості, на його вільне й відповідальне самовираження; і педагог і здобувач освіти працюють у єдиному емоційно-чуттєвому діапазоні, що запобігає психічному напруженню, до того ж відкриваються нові можливості щодо емоційних вражень, спілкування та вільної поведінки (І.Д. Бех); розвиток особистості, її неповторної індивідуальності, творчих можливостей, мислення, підвищення рівня загальної освіченості, яка виявляється у широті поглядів, формування здатності до самостійної, активної діяльності щодо конструювання власної життєдіяльності, до свідомого професійного вибору, взаємодії із сучасним динамічним світом праці (С.О. Сисоєва); пошанування демократичних свобод громадян, насамперед, права на вільний вибір освіти; тривалий досвід функціонування освіти в ринкових умовах, що призвело до її повної переорієнтації на задоволення потреб громадян; поширення ідеї гуманізації освіти, коли людина визначається вищою цінністю; забезпечення реальної можливості повного задоволення потреб кожної людини відповідно до її намірів, цілей, життєвої стратегії (І. П. Підласий);

– особистісно-орієнтована парадигма навчання і виховання (С.І. Подмазін, І.Д. Бех, О.А. Дубасенюк, Л.Г. Кайдалова, В.А. Петрук, І.П. Підласий, М.Д. Прищак, О.М. Пехота, О.Я. Савченко, С.О. Сисоєва, А.М. Фасоля, Ю.Д. Шаповал, С.Л. Яценко та ін.) відповідає потребам розвитку і самореалізації духовного начала людини в новій соціокультурній ситуації, в її основі – визначення індивідуальності, самобутності, самоцінності кожної людини, її розвитку як рівноправної соціально компетентної особистості; ґрунтується на загальнолюдських та особистісних цінностях, з урахуванням потреб самої людини, її мотивів, здібностей, особистих якостей, життєвих цінностей тощо.

Список використаних джерел:

1. Андрущенко В.П. *Роздуми про освіту: Статті, нариси, інтерв'ю*. Київ: Знання України, 2008. 819 с.
2. Дубасенюк О.А. Теоретико-технологічні засади впровадження особистісно орієнтованого підходу у професійнопедагогічній підготовці майбутнього вчителя. *Професійна педагогічна освіта: особистісно орієнтований підхід*: монографія / за ред. О.А. Дубасенюк. Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2012. С. 14-40.
3. Яценко С.Л. Модель особистісно-орієнтованого навчання: обґрунтування структури та сутності компонентів. *Професійно-педагогічна освіта: сучасні концептуальні моделі та тенденції розвитку*: Монографія. За заг. ред. проф. О.А. Дубасенюк. Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2006. С. 216-235.
4. Кайдалова Л.Г. Теоретичні та методологічні аспекти особистісно-орієнтованого навчання. URL:

<https://www.sportpedagogy.org.ua/html/journal/2008-03/08klgpol.pdf>.

5. Підласий І.П. *Практична педагогіка або три технології. Інтерактивний підручник для педагогів ринкової системи освіти*. К.: Видавничий Дім "Слово", 2004. С. 110-112.
6. Пехота О.М., Кіткенко А.З., Любарська О.М. та ін. *Освітні технології*. Навч.-метод. посіб.; За заг. ред. [О.М. Пехоти](#). К.: А.С.К., 2001. 256 с.
7. Пехота О.М. Особистісно орієнтована освіта і технології. *Наукові праці МФ НАУКМА*. Т. VII. Миколаїв. 2000. С. 26-28.
8. Подмазін С. Особистісно-зорієнтована освіта. Особливий вид діяльності. *Директор школи*. 2001. № 3. С. 93-95.
9. Шаповал Ю.Д. Педагогічні умови створення особистісно орієнтованого середовища в педагогічному вищому навчальному закладі. *Педагогічні основи навчально-виховного процесу у вищих закладах освіти України*: Зб. наук. пр. Проблеми сучасності: культура, мистецтво, педагогіка. Харків-Луганськ: Стиль Іздат, 2004. Т. 2. С. 197-203.
10. Сисоєва С.О. Особистісно орієнтовані технології: сутність, специфіка, вимоги до проектування. *Професійна освіта: педагогіка і психологія*. Київ, 2003. С. 159-160.
11. Савченко О.Я. *Ознаки особистісно-орієнтованої підготовки майбутнього вчителя. Творча особистість вчителя: проблеми теорії і практики*. К.: 1997.

УДК: 373.5.016:331

*Юрій Вікторович Фещук,
канд. пед. наук, доцент кафедри
професійної освіти, трудового навчання та технологій
Рівненського державного гуманітарного університету,
(м. Рівне, Україна)
Юлія Ігорівна Боюка,
здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти спеціальності
014.10 Середня освіта (Трудове навчання та технології)
Рівненського державного гуманітарного університету,
(м. Рівне, Україна)*

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ТЕХНІЧНОГО МИСЛЕННЯ В УЧНІВ ЗАКЛАДІВ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОЇ ОСВІТИ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими та практичними завданнями. На сьогоднішній день життя потребує змін і вдосконалення системи професійно-технічної освіти з метою підвищення ролі майбутніх фахівців у науково-технічному та соціально-економічному прогресі нашої держави. Необхідний інтенсивний

ЗМІСТ

Васильчук Н.В., Солодкий І.П., Івашко П.Г. Застосування модуля САПР АРМ FEM для розрахунку якості токарної обробки.	3
Герасименко О.А. Реалізація та зміст дисципліни «Проектування і дизайн об'єктів готельно-ресторанного господарства» для майбутніх фахівців готельно-ресторанної справи.	8
Герасименко О.А., Данилюк І.А. Методика формування декоративно-ужиткових знань та вмінь в учнів старшої школи в процесі профільного навчання.	12
Герасименко О.А., Іващик О.Д. Розвиток естетичних смаків в учнів 10-11 класів в процесі вивчення технологій на традиціях декоративно-ужиткового мистецтва.	17
Дупак Н.В. Аналіз світових тенденцій розвитку професійної освіти у сфері готельно-ресторанного обслуговування.	22
Івашко О.Г. Проведення занять з комп'ютерної графіки студентам інженерно-технічних спеціальностей в умовах дистанційного навчання.	28
Кожар М.М. Інформаційно-цифрові технології у графічній підготовці фахівця галузевого машинобудування.	31
Кулінка Ю.С., Хараджян Н.А. Упровадження елементів робототехніки в зміст курсу «Технології».	35
Лісова С.В. Компетентнісний підхід до професійної підготовки фахівців готельно-ресторанної справи.	39
Мойсеєць К.В. Використання STEAM-проектів при підготовці вчителів трудового навчання та технологій.	45
Павленко В.В., Бірук Н.П. Формування пізнавального інтересу учнів засобами інформаційно-комунікаційних технологій.	49
Саванчук О.А. Формування професійної компетентності вчителя трудового навчання в контексті сучасної освіти.	55
Симонович Н.В. Матеріалознавство у системі професійної підготовки майбутніх фахівців сфери обслуговування.	59
Поліщук Н.В., Білковська А.В. Особистісно орієнтований підхід у процесі підготовки майбутнього фахівця.	63
Фещук Ю.В., Боюка Ю.І. Теоретичні основи формування технічного мислення в учнів закладів професійно-технічної освіти з використанням інформаційно-комунікаційних технологій.	69
Фещук Ю.В., Васьковець О.І. Теоретичні основи формування математичної компетентності в учнів 10-11 класів на заняттях технологій засобами сучасної наочності.	72
Шурин О.І. Актуальні питання професійного навчання в умовах воєнного стану.	76
Шурин О.І., Климчук К.Ю. Проектно-технологічна діяльність учнів на уроках трудового навчання.	79
Шурин О.І., Ніктіюк Н.В. Творчі здібності учнів 10-11-х класів та їх формування у процесі вивчення предмету «Технології».	84
Відомості про авторів.	88